

РЕШЕНИЕ

№ 3873

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева
ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1683** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния представител юр. К. срещу определение от 21.01.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 93 състав по нахд № 5707/2011 г., с което е отменено наказателно постановление № Р-10-106/21.02.2011 г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. и производството по делото е прекратено.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Иска се от съда да отмени обжалваното определение и да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна - [фирма], чрез пълномощника адв. П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1

АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Видно от приложената по делото административно-наказателна преписка, обжалваното пред СРС наказателно постановление № Р-10-106/21.02.2011 г. е издадено на основание акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-549/26.08.2010 г., за нарушение на чл. 107, ал. 1 от КЗ, извършено от [фирма] на 29.12.2009 г.

Законосъобразно районният съд е приел, че по отношение на административното наказание наложено с процесното НП е изтекъл абсолютният давностен срок, предвиден в закона за наказателно преследване. Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото ЗАНН не предвижда друго.

Във връзка с давността ЗАНН регламентира конкретна уредба в два случая: по отношение на изпълнение на наказанието по влязъл в сила административно наказателен акт (чл. 82 от ЗАНН) и в разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН, които се отнасят до административно наказателното производство, в частта, която се развива пред административно наказващия орган, с оглед осигуряването на бързина и невисящност на производство, което в много голяма степен засяга правната сфера на лицата. В разпоредбата на чл. 34 ал. 1 и 3 от ЗАНН са предвидени сроковете, с изтичането на които не може да се образува административно - наказателно производство пред административно наказващия орган. Що се отнася до съдебната фаза на административно наказателното производство, спрямо нея, изрична уредба в ЗАНН не се съдържа, като по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност по НК. В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание“, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност.

Съгласно чл. 80, ал.1, т. 5 НК (в приложимата редакция - преди изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 11 ЗАНН административно - наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Разпоредбата на чл. 81, ал.2 НК вр. чл. 11 ЗАНН предвижда, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК.

В разглеждания случай, предвид датата на извършване на административното нарушение на 29.12.2009 г., която не е спорна между страните, предвиденият в закона тригодишен давностен срок е изтекъл на 29.12.2012 г. С неговото изтичане се изключва административно - наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно - наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание.

По изложените възражения в касационната жалба по отношение на сроковете по движението на производството пред въззивния съд настоящата инстанция не е компетентна да се произнася, поради което същите не следва да бъдат обсъждани в настоящия съдебен акт.

Поради изложеното, обжалваното определение следва да бъде оставено в сила, а административно-наказателното производство да бъде прекратено.

Водим от горното, Административен съд София- град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТВЯ В СИЛА определение от 21.01.2013 г., постановено от Софийски районен съд,
НО, 93 състав по нахд № 5707/2011 г.

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.